

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad

PROSSEY.

DICREVERUM QUID

DETATUM

ADVERTENTIË
15 cents de regel
1000 letters 1 gulden

Uitgaven in de week: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag.

DE VERTEGENWOORDIGERS

Noord-Braband.

De leden der Tweede Kamer, door de Provincie Noord-Braband afgevaardigd (de *Vlissingche Courant* vraagt, bij monde van haren s Gravenhaagschen correspondent, waarom nog Noord daar wij geen Zuid meer hebben? Wij hebben niets tegen de benaming van Braband maar zoo lang in de grondwet Noord-Braband staat, zullen wij de benaming blijven gebruiken) hebben bij de jongste beradslagingen over de grondwets-herziening het bitter verbod. Op hen vooral valt al de verontwaardiging der patrij die eene grondwets-herziening wil grondwets-herziening, waarop hun afstemmend *votum* in de herziene bewoordingen wordt gelakt, is het duidelijk te hooren, dat men stellig op hunne wederzijde gerekend had. Eene enkele uitdrukking, die de waarde van een dier vertegenwoordigers, die zich aan de ontwerpers van eene nieuwe grondwet had aangesloten, of beter gezegd, mede-ontwerper, derzelve was, heeft tot deze houding aangeleid. Wij hebben steeds ons gevoel omtrent dat bevestigend, en wisten daarvan niets terug. Maar nu heb ik nu rechtvaardig. Wij vernemen, dat deze vraag gerust, met neen te beantwoorden. Op welken grond wordt een gezegde van den heer Storm, door eene zijne catholijke ambtgenooten in de provincie is wedersproken geworden. Eene stellige waarheid aangenomen, die ontkenning der overigen aan de eendrachtige verdediging ontspreken. Nu de vertegenwoordigers uit Noord-Braband hunne stem hebben doen afhangen van hunne godsdienstige begrippen, een koninkrijk hebben aan een zeker koninkrijk, gelijk in de *Vlissingche Courant* no. 69 te lezen staat, welke zij dan de beweegredenen geweest, welke de andere leden der meerderheid die het voorstel afstemden geleid, hebben of hebben zij zich allen later medeslopen. Dezelfde *Vlissingche Courant* zegt van de leden der Noord-Brabandse vertegenwoordigers, en zegt reeds meer en meer, en waarom moet het indivi-

duel gevoelen van den heer Storm, van dat welken dan de onaanvaardbare verklaring van zijn mede-vertegenwoordiger, die verlieten de voorstanders eener op ware constitutionele gronden gebouwd grondwet, wanneer het de afgevaardigden uit Noord-Braband betreft, het eerste beginsel van constitutionele vertegenwoordiging uit het oog, dat stelt dat de leden der tweede kamer het *Nederlandsche volk* en niet elk zijne provincie vertegenwoordigt, en toetst men alzo het bedrag der vertegenwoordigers zoo uitsluitend aan zogenaamd en voorgewende provinciale belangen? Waarom dacht men halstarrig, aan de vertegenwoordigers uit Noord-Braband bedoelingen en beweegredenen toe, welke zij niet alleen niet hebben voorgedragen, toen zij hunne stem moeften geven, maar welke zij zelfs, plegtig, te midden der vergadering, ten aanhoore van de geheele Natie, ontkend en van zich afgevoerd hebben? Is dan de heer Storm, een orakel geworden, dat hij tot de voorstanders der grondwets-herziening behoort? De overweging en beantwoording van al deze vragen zal ligt tot het *conclutium* leiden op de vraag, of men de vertegenwoordigers uit Noord-Braband geen onrecht aandoelt? Neen! indien wij aan de uitgeschagte stem der vertegenwoordigers eene andere beweegreden wisten of mogten toeschrijven, dan het involgen van hunne eigen overtuiging, en de wettelijke zucht voor 's lands welzijn (wij spreken in het algemeen) dan zouden wij die beweegreden juist zoeken in het door hen aangeleekende protest, tegen het gezegde van den heer Storm. Men lette wel, dat wij hier de vertegenwoordigers uit Noord-Braband, in abstracto beschouwen; dat is uit het oogpunt hunner gezindheid of liever van die der meerderheid van hen geweest, en onder dit oogpunt verdedigen wij hen. Beschouwen wij hen nu onder het wettelijke oogpunt, als vertegenwoordigers des Nederlandschen volks, dan sluitert wij hen niet uit van de afkeuring, welke de meerderheid der kamer naar onzes meens verstand, niet zoo zeer, omdat zij het door de negen waartegenover vertegenwoordigers, aangeboden voorstel niet hebben aangenomen, dan uit hunne overtuiging voortspruit, maar omdat zij, bij de afstemming van dat voorstel en tegenover den duidelijk uitgedruk-

ten weerzin der regering om tot eene herziening overtegaan, hunne overtuiging van de noodzakelijkheid hebben laten zien. Want eveneens als wij het betreuen, dat de regering doof is gebleven voor de bijna eenparige stem der vertegenwoordiging, dat eene herziening der grondwet noodzakelijk en wenschelijk is, en trots die stem met duidelijke woorden heeft te kennen gegeven dat zij tot eene herziening zal overgaan, dan wanneer de omstandigheden en naar de noodzakelijkheid van zullen doen inzien, eren zeer betreuen wij het, dat de meerderheid der kamer, gezind om het bestaande voorstel te verwerpen, niet die gelegenheid heeft genomen, om haren wensch tot eene herziening uitdrukkelijk en op eenen eenvoudigen wijze aan de regering kenbaar te maken, en zoo eene vergoeding te erlangen voor het aannemen harer stem in de maand oktober jl, door de vereende krachten der eerste kamer, die de uitdrukking van haren wensch afweert, en der regering, die even onstaatkundig, als beleedigend haar daarop te nemen besluit voort liet. Wij vreezen dat de regering zich hare halstarrigheid ten deze eenmaal beklagen zal en dat de meerderheid der kamer, door haar onvoorwaardelijk afstemmen van het voorstel, na de zoo duidelijke verkfaring der regering een groot deel der schuld op haren geladen zal zien. Vraagt men overigens wat ons gevoel omtrent de grondwets-herziening is; wij antwoorden met hetgeen de eerste spreker, bij de beradslagingen omtrent dat enderwerp gezegd heeft, den heer Schöonhove, die uit eenen in mijne *bespreking* overdeven eerbied voor de Koninklijke waardigheid, als of de Kroon alleen bevoegd zoude zijn in dezen het initiatief te nemen, als of onze grondwet een geconstrueerd charter zoude zijn, door den landsvader aan zijne bewonderaarszonen uit aangelegte goddelijke, natuurlijke genade verleend; en als of alle andere dingen daarvan te maken als of van de Koninklijke oppermacht zoude worden aangemerkt. Ik vern alle symptomen van zoodanige, in mijne oogen en in mijn gevoel, onnederlandsche, *bespreking* van mij; ik wensch de afstemming der grondwets-herziening, en het heden van heden in deze materie, gehandhaafd.

